

ՕՐԱԿԻՐ ԶՄԵԼԵՆԵԱՅ

ԳԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱԹԵԽՏՐԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

**Գ.երա . Սահմակ Եսիսկողոսին եւ արժա . Տիմո-
քես վարդապէտի Հայէջատան ուղեւորութեան
պատմութիւնը :**

(Կարունակարին. տես 865—866 թիւերը :

Գերա . Ստիսկ և պահպան իշխանին այս մարդաւայրական գովելի յատկութիւնները առեսնելով զոր մինչև նոյն օրը չէ դատած ուրիշ մէկու մը վրայ , քովը գտնուած սատափի վրայ նուրբ փորագրեալ քանի մը կտոր այլ և այլ պատկերներ և խաչեր նուիրեր է , որոնց հետ նաև որդոյն Ստեփաննոսի մասունքը պարունակող Ալյանի զոյնզոյն քարերով յերիւրեալ ոսկի խաչը , զոր օրինաւոր մէկու մ'ընծայութիւններ է եղեր Երուսաղէմոց որբազն Պատրիարքը . իշխանն ալ ՚ի փախարէն յիշատակի՞ խր վիզը կոխուած փորբեկ ոսկի խաչը Նորին Գերապատութեան նուիրեր է . նաև Կոյին սրբութեան հեծանելնեացը յատկացեալ զարդարուած երկու ջորի և երկու ուրիշ ջորի ալ իրենց բեսերուն համար նուիրելն զատ՝ 1000 հատ աւաստրիական թալլա չնորհէր է ճամփու ծախրի համար , և իսաստացեր է թէ Ա . Երուսաղէմոց վանքին ալ արժանավայել նույը մը պիտի ընէ ժամանակին . միանգամայն սա նշանակութեան արժանի պատուերը ըրեր է թէ այսուհետեւ Հայուշուանէն Ա . Երուսաղէմ ուխտի ով որ գայ ու ձեռք քը իւր իշխանական կնքութէ կնքեալ հրամանագիր չունենայ , չըլլայ որ ընդունին ու պաշտպանեն , որպէս սպի

1870 Մարտ ամսոյն մէջ կա տարին լմբնցուցած
պիտի ըլլայ :

Այս լուսաբիտի տիրող բարձրապատիւ կարուս
իշխանը՝ Դըմի Լիվատիայի մէջ Ուուսաց կայսեր
հետ անեսնուելէ և անորմէ մարդասիրաբար ընդուն-
ուելէ ետեւ, այժմ Նորողա կը դուռնուի ։ ուր միաք
ունի այցելութեան երթաւ ամեն վեհապետաց, Անց-
եալները Վէննա էր և այժմ Վունիին դացած է .
տարակոյս չկայ թէ անկէց Փարիզ աւ պիտի երթայ :
Այս այցելութիւնները գուցէ քաղաքական նպատակ
մի ունենան, բայց ձևաբասատանի վեհապետութեան
ներքեւ գանուող իշխանութիւնները պէտք է որ մի-
այն օգոստափառ Առլիթանին պաշտպանութեանը վե-
րայ հիմնեն իրենց ակնկալութիւնները . քանզի այս
օրինաւոր պաշտպանութենէն իշխումն ունին իրենց
ինքնօրինութիւնը, իրենց յարաբերական անկախու-
թիւնը և իրենց փրկութիւնը :

Ապանիոյ կառավարութիւնը անցեալները՝ վշտալի
տաղնապի մը մէջ կըդ տնուէր լսելով թէ Ամբիկայի
ՈՒիացեալ Նահանգաց հասարակապետութիւնը որո-
շած է քրուպայի անկախութիւնը ճանաչել և ընդու-
նել։ Բարեբազդաբար յիշեալ հասարակապետութիւը՝
տեսնելով թէ Ապանիան իւր ամենայն զօրութեամբը
դէմ պիտի դնէ այս ապօրինաւոր ընթացքին, փու-
թացաւ իւր որոշումը փոխելու, բարեկամական մի-
ջնորդութեամբ Գաղղիոյ և Անդղիոյ կառավարու-
թեանց։

Եթէ հեռագրութեան մի տուած լուրին հաւասարնայելու ըլլամք, Բորբուկալի թագաւորը ընդուներ է իրեն մատուցուած Ապանիոյ թագաւորական գահը, և միանդամայն ծանուցեր է թէ միտք ունի հրաժարիլ իւր ընդունած իշխանութենէն 'ի նպաստ իւր որդւոյն, Բորբուկալի զահաժառանդ իշխանին:

Աւտարիոյ և Տրուսիոյ յարաքերութիւնները երաժաւակ մաերիմ բարեկամութեան կերպարանք մի կընդգունին . որ ընդհանուր խաղաղութեան անվնաս մմալուն նոր երաշխաւորութիւն մի կըհամարուի . չեռագիրը կըծանուցանէ թէ Տրուսիոյ դահաժա

ուանգ իշխանը՝ Շուէզի ջրանցքին բայցուիլը տեսչ
նելու չգացած, այցելութիւն մի պիտի ընէ Աւագը
բիս կայսեր ՚ի վկենա, և յետ այնորիկ Կ. Պօլիս
ահան սաւ, ուստ առնել լու առ ական թիւնը:

պիտի զայ ,ուր քանի մը օր պիտի մնայ :
Լըսագիրները զովութեամբ կը հրատարակեն Աւտու-
րիոյ պաշտօնէից խորհրդոյն նախադահ մօսիւ տը-
ռիայսթ կոմսին քաղաքական խոհեմ ընթացքը .որով
յաջողեցաւ Բրուսիոյ կառավարութեան բարեկամու-
թիւնը զ բեթէ բոնի ձեռք ձգել , Գաղղիոյ հետ բա-
րեկամական մատերիմ կատակցութիւններ հաստատե-
լով . և իրօք այսօրուան օրս Աւտորիոյ և Դաղղիոյ
կառավարութեանց մէջ համակրական միութիւն մի-
կըսեսնուի . միութիւն՝ որ այս երկու տէրութեանց
փոխակարձ օգտիցը վերայ հիմնեալ ըլլալուն պատ-
ճառաւ հաստատուն է յոյժ :

Իարձրագոյն ՚իրան և լշգիսպոսի կառավարութեա
մէջ պատահած վէճը թէպէտե կատարելապէս չկար-
դադրեցաւ տակաւին, սակայն ըստ ամենայն երե-
մանց բարեկամական միջոցներով պիտի լըըննայ. և
այս պատճառաւ Եւրոպիոյ լրադիրները մեծ կարեու-
րութիւն մի չեն ուզեր տալ յիշեալ խնդրոյն, որ
հաւանականաբար քիչ մը պիտի երկարի և Շուռէզի
ջրանցքին բացուելի ետե պիտի կարդագրուի բարե-
կամաբար, ըստ խաղաղասիրական բազմանայ Եւրո-
պիոյ մեծ տէրութեանց :

Ենցեալները բարձրապատիւ Անծ-Ղպարդոսը
երկրորդ նամակ մըն ալ գրեց Խզիպտոսի Փոխարքա-
յին, որ տակաւին անպատճասխան կըմնայ կըսեն,
և որուն օրինակը հետեւալն է,

Հիմաւուրց սովորութիւնը նորէն հաստատուի, նաև ծառացերէ թէ՛ Եղիպատուէն նոր գալիք Պատիք և պակապուին՝ որ ճամբան է եղեր, զրեր է թէ՛ Հապէլատան շնուած դիրենք տեսնէ անգամ մը և ժողովք ընէ, որպէսզի երկարին կրօնական պիտոյիցը լիովին տեղիկութիւն ստանայ, «ըստորաւմերկու տարի է որ, չսկր է, Զեր սրբազնութիւնը ալէկ տեղեկացած է այս մասին»։ ուստի՞ կաղազ չեմ որ Նորին գերասատուութիւնը տեսնելու բարեհաջախիք, 'ի միասին ժաղով ընելով՝ հարկ ու պատշաճ եղածը խնաց տաք իրեն» ըսելով Յուլիս Ֆին ճամբան հաներէ զԵսոցին սրբութիւնը, և մինչեւ կէս ժամու ճամբաց ուղեկից եղեր է զօրօր հանդերձ և թմրկաց ու սրընդաց նուազներով, և իրարին բաժնուելու ժամանակ Պացին սրբազնութիւնը ջորիէն վար իշնելով զօրքը օրհներ և խրատ տուեր են որ իշխանին յարգն ու պատիւր քաջ ճանաչած է եղեն հայուսակերծ ծառը» (11. Տ. 5. 15).

Տալիսկուպոսին հետ , որ Ասոյին սրբութեան տուած տես զիկութիւններուն համար մեծ չնորհակալութիւն յայտներ է . այնորս իրարմէ բաժնուելով՝ երկու օրէն ողջամբ և անփառնգ Մուսավիքայ հասեր են . ուր նոյն տեղի վերոյիշեալ հիւսպատուը զիրենք սիրով ընդունելով՝ Ասոյին սրբութեան և իրենց ընկերակցաց ու սպասաւորաց ընդամենը 8 հոգիի համար մինչև Սուէիչ պէտք եղած շողեանաւի նաւադինը հոգացեր է . իսկ Խոմիքի Արշակոյ Արտաւաևան լրադրէն առնելով թիւ 358 օրաթերթնուուդ մէջ հրատարակուած 40 լիրոյի արքովութեամբ հազուստ և 1000 Սպանիոյ թալիո պատրաստ դրամք՝ եթէ Գահէրէի Անդզիոյ ընդհանուր հիւսպատուը յիրաւի յուղարկած է 'ի Հապէշտան առ գերա . Աահակ և պիտուուս , Եղիշին գերապատուութեան ձեռքը անոնց մէկն ալ չէ հասած երբէք :

Ահա այսն պատմութեան ընթացքէն կըտեսնուի որ
ներ տարաբաղդ նուիրակները ուր որ գտնուեր են , նոյն
ուելոյն կամ երկրին տիրող իշխանը չէ ուզեր որ ձեռ-
քէ հանէ այսպիսի աւար մը , որ ձրիապէս ձեռք անցեր
· վասնդի ըստ հին սովորութեան Եղիապոսէն բերել
որուած Ապունան (Եպիսկոպոսը) ճիշդ տասն հազար
ժալէսի կլնսուի եղեր . նաև այս զիտաւորութեամբ ալ
ոյն եկեղեցականները իր քովը պահել կուզէ եղեր որ-
քէսզի գերա . Եպիսկոպոսին. ձեռամբ օր մը թագաւոր
արենայ օծուիլ . խալ Նոյին սրբութեան այնչափ երկար
ամանակ լրւր չկրնալ տալուն պատճառը՝ թէ՛ նամակ
անձնելու համար մէկը երբէք չդտնելին և թէ՛ նպմբա՛
երուն ապահով չըրլան է եղեր :

— Եմբիկայէն կընանուցանեն թէ Արշմէտ անուն
մասօնական ժողովանը , Դէօրձիո լուաշինկթը ըն-
ժողովարանին օրինակին հետեւլով , ինքն ևս խա-
փանեց ֆիզիդական փորձերը , զորս մասնակցութեան
ժամանակ կընէին :

“Ղոջի ժամանակները , ըստ Պատկառելին նոր ընծային , փիզիկական վստահութեան և քաջութեան փորձեր կը պահանջուէր անոնցմէ որ մասօնութեան մասնակցիլ և մեր մէջ մտնել կուզեին . վասնզի այն ժամանակը անտանական գորութիւնն էր որ կը տիրեր եւ անոր դէմ մաքառիլ հարի էր . բայց այսօրուան օրս ուրիշ հիմանց վերայ հաստատեալէ լաւ կարդաւորեալ ընկերութիւն մի : Ուստի յետ այսորիկ ոչ թէ զօրութեան իրաւունքը՝ այլ էրաւանց զօրութիւնը յաղթական պիտի հանդէսանայ . վասնորոյ պէտք է որ այս նողատակին համար աշխատի իւրաքանչիւր մասօն , որ արժանի է այս անուան” :

Յիշեալ Պատկառ է չի ին (վէնէրապէլ) խօսքէն կը-
չետեի թէ կը դունուին մասօններ՝ որոնք գծադդա-
բար անարձան են այս անունը կը բլու։

ԱԶԳԱՅԻՆ

Պէշիթաշի քարոզիչ զերա - տէր լսորէն «լար -
ովէյ Ա . Եպիսկոպոսը՝ որուն հայրժնասիրական ե -
ռանդը և 'ի պաշտպանութիւն ազգին հրաւարակել
առուած զանազան զրուածքը յայտնի են ամնուն ,
անցեալները գաղղիարէն նամակ մի յուղարկած էր
Ա . Ծիրէրի լրադրոյն խմբազիր մօսիւ Ըօբականցին
'ի հրատարակութիւն . Այս պատուական նամակը՝
Ա . Պօլոյ Լէլէնի Հէրելլին մէջ , և անոր հայերէն
թարգմանութիւնը Անդր-Եկի լիքուարէն մէջ հաճու -
թեամբ սրտի կարդալով , արդան համարեցինք միք
հեռաւոր ընթերցուաց ևս հաղորդել նոյն թարգմա -
նութիւնը , որ հետեւալի է :

1869 07.00.00 26 'b Q12110

Առ Պ. Փօրտէանօ' Ընօթէն— լոմպազիր
Լա Շիւրին լրագրոց :

Բայց սակայն այն նկատողութիւնը դոր հարկ կարծած էիք ընել մեր նախականին հրատարակած ժամանակիդ, տեսնելով որ մեր անձնական նշաբաղը ին ճիշդ գաղտփար չտնենալուդ հետևանքն է, կըստիգումիք մերը ին ակնարկ մ'ալ արձակել այն գեղքին վրայ՝ զոտվ կըսակմք որ ապահն շշուկ ելաւ՝ ձեր խօսքը բռն-թեռն բռնած ընթացքին չնորդի ը:

Դուք այնպէս համարած եք, Տէ՛ր, որ այն մեղաքը ու Մինը՝ զոր ազդեց մեղ գերապայծառ Հասունին աննիւ ողականութիւնն և անգատեհ ընթացքը, մեր անձնաշխան ատելութեանը արզիւնքն ըլլար : Կ'որչեցէ՛ք որ առաջովցնեմ զնել թէ կըսնապի՛ք մեծապէս : Մեր Նորին Գերապայծառութեան հետ ծանօթութիւն շունիմք և ոչ իսկ փոքրիկ յարաբերութիւն մը ունեցած ենք իւնն հետ, ուստի և հետեւարո՞ անձնական գանգտառի ուղ ընաւ առիթ մը պատահած չէ երկողունց մէջ : Եեր մեղապրութիւնը՝ ուղղաւած էր այն բարձրաստիւն Եկեղեցականին՝ որ ա'յնչափ փոթաջան կըհանդի անոյ անդրաբանական կուսակցութեան հրամանայն ուստարարութ հնագանդեկու՝ մինչև 'ի մոռացօնս թողուլ Ի՛ Ս. Աւետարանի՛ եպրայրիսիրական սրաւուէրներն և Ե՛ աղդային զամենայն զգացմունք և նկատմունք : Հայց և այնու ամենայնիւ՝ մեր իրեն անձը կըպատուեմք, և որ սրբազն ատեֆճանը մեծարելով, այն ատեֆճանը ըսեմք, զոր և մեզի չնորհած է Բարձրեալը, առանց եր տկարութեանը նայելու : «Զտկարա և զարչամարհ եալս աշխարհի ընարեաց Աստուած, ոի յամօթ արասէ գհօրաց» իրու Աստուածա, և մեր իրենաւայ

Բայց սակայն, ՏԵՇ, եթէ սպառիւ անձին կը համա-
նք որ զօրական եմք Վրիստոսի, բուն իսկ այն սպառ-
ոյն նախանձախներութեամբն է որ միանգամայն չենք
նապ մոռանալ, մանաւանդ թէ պարտական իսկ եմք
բոռանալ որ մեր հայրենիքն է Հայուստան . այն բնա-
ւառն հայրենասիրութեան, ոյն անդրանիկ դուռաօրը

ունենալով, կը զգամք թէ մեր պարտքն է պատեսաղմիլ
ամեն ոնչոց հետ որ ուղղակի կամ անուղղակի կը ջանան
տարածել կամ մշտնջենաւորել մեր երգարցը մէջ թիւր
և ազգադաւ գաղափարներ, հեռացնելով զանոնք այսու
օրինակաւ Ա, հուարանական ճանապարհէն ։

Մեր այս գգացմանը կարող է լցվացիք վերահաստ լինելը Խմբագիր տէ՛ր, եթէ միանդամ կամենայիք 'ի խորհրդածութիւն առնելու Հայոց ազգի ներկայ հանդումանքը

Սյու այն ազգնէ որ հազարաւոր ասթիններ տեսաւ խը որդիքը միաբան Ծնթանալ կրօնից և փառաց ասպարզիվն մէջ : Իսկ այսօ՞ր . . . այսօր կըտեսնէ որ օստար ձեռքիք անոնց մէջ հերձուածոյ լուցկիզօր նետած , մէկ մասը սար տուցանել յաջողած են , այնաչիս որ ահա թէպէտն մէջ և նոյն հօր որդիքը բայց զատ խումբ մը կազմած են , և իրենց եղբարցը՝ թշնամի աչքով նայելու յորդո՞ր կը տրուի անոնց : Հմնչպէս չցաւի Հայ մը որ սկրտ ունին երբ տեսնէ որ խը հայրեննեաց ազնիւ գուտակնեշը այս քանի խորթ ացած են այսօր իրենց մօրմէն՝ շնորհիւ խաշը տուժնան շահաբանդիր օստարաց , և նոցա աղքուրա՞ց արբանեկացը . . . :

Ամբաղջիր տէ՛ր, դուք ըստակ էք Աստվածն աղքին. կը
տեսնէք ձեր եպրայրները միարան սեղմ և կտու իրենց
հայրենի կրօնից զրօշակը մէկ սրտով բռնած են ամենքն
ալ: Տայր Աստուած որ ներֆին կրօնական երկպառա-
կութեանց աշխաքնները չտևնենիք դուք բնտին . . . :
Աստուած տաց որ չճանչէք երրեք այն աշխեկը ցաւե-
րը, զոր Արարատոց որդիքը կըսզան, և այիտի գդան
տակաւին կըօնական ատկելութեանց երեսէն:

Պուք չ' կ հասկընար , տէ՛ր , թէ Հարենիք մը կըր սընցընելն ետքը , ի՞նչ անհանդուժելի ցաւ է առանելոր սարներու կամ սարանման սիրտ կըրչներու ճգամիքն ու բարձրմապատիկ խաւարացին հնարիւքու , թույնաւ

և հետաշնամէ խօզուի այն կրօնական կապը՝ որ միակ յոյս,
միա՞կ ալատիւ մնացած է Հայոց աղդին . . . : Տեսնել,
կըսնմ , որ այն զրօշակը , այն մվոթեան երկնային նըլ-
շանը թողուած , և դասալիք լինելուն՝ տարին , մանաւ-
անդ թէ թշնամոյն բանակը վազուած և հայրենեաց
բէմ զայն գորացոցած

ԱՇ, ի՞նչ քան զայս մեծ ցաւ այն Հայուն համար, որ
իւր աղջին անցելոյն վրայ խորհրդածելով, ներկային ա-
պադայն կը գուշակէ, և կը տեսնէ յացնասպէս թէ կրօ-
նտկան բաժանմունքները ո՞ր խորխորառը կը տանին, և
ի՞նչ կը սպառնան ազգութեան . . . : Տեսնել, և զգու-
ժել. . . դդալ և չալ, . . . թշնամոյն զինքերը նկատել,
և ձեռնթափ ՚ի զինուց մնալ. . . : Ոչ, Արարատայ
զաւակին այս արժանի զործ չէ. ևս առաւել՝ Հայա-
տանեսց եկեղեցւոյն եռանգուն ընդուռին :

ԿՈՐՆԵԼ ՀԱՐՄԱՆՈՎ ՆԱՇ-ԳԵՂ

Կաստանդնուպօլիսէն չետեւալ տեղեկութիւնները կը բենական մեջ.

Ժողովրդեան ուզած անձը, ժողովրդեան սիրելի
հոգեւոր հովիւը, կերա. Խըրըմեան արքեպիսկոպոսը
արդէն մայրաքաղաքիս Պատրիարք անուանեցաւ, Այս
ազգօգուտ ընտրութիւնը ուրախութեան աղաղակինեւ-
րով ընդունուեցաւ և այժմ հարկաւոր եղած պատ-
րաստութիւնները ՚ի զործ կրտուին մծ փառաւո-
րութեամբ ընդունելու համար զնորդնուիր Պատ-
րիարքը, յորմէ ազգային մեծամեծ բարեկարդութիւն-
ներ կրուաւու ժողովուու ։

Այսու ամենայնիւ մայրաքաղաքիս ազգային սընտուկը բոլորսպին զատարկէ և առանց դրամոյ՝ ինչպէս ամեն մարդ զիաէ, ոչ փառաւոր ընդունելութիւնայ ըլլալ և ոչ բարեկարգութիւններ կրնան 'ի գործ դրուիլ: Խառն ժողովը քաջ ձանաշխլով այս հշմարտութիւնը, հարկադրեցաւ հետեւալ յորդորը ողել բարեսէր հասարակութեանը՝ դրամական անդանակութիւն խնդրելով անորոշ:

Պաշտօնական ծանուցում :

“Ազգային պատրիարքարանս իբրև կեդրոն աղջին մենք գործառնութեանց , ամեն ատեն ազգայնոց հաշվալութեանն ու ձեռնտութեանը կը կարօտի : Ես պէտքը այս միջոցիս աւելի շատցած է մանաւանդ նորընտիր Ա . Պատրիարքին մայրաքաղաքս բաւերելու և Կորին Սրբակնութեան պաշտօնական աստատութեան պարագայովը : Ամսա . Խորընանքաղանին ընտրութինն ազգային գործոց բարեսրութեանը ապահովելոց միջոց Մ' ըլլալը նկատե՞ :

առաւելն պիտի մատուցանէ , որսէսզ ազգային
Վարչութիւնն աշխարութիւնն անմիջապէս պէտք
եղած ծախքերը և պատրիարքարանին ուրիշ պիտոյք .
Ները հոգալով , ազգին բաղձանացը և պատույն
Համաձայն փառաւոր ընդունելութիւն մ'ընել նաև
նորընտիր Պատրիարքին : Խառն Ժողովը յուսալից
է որ իր այս յօրքորը լսելի պիտի բրյալ ազգին :

Տեսնենք թէ ժողովուրդը ի՞նչ կերպիւ պիտի ընտանի այս յօրդորը : Եթէ իրաքանչիրոք՝ ըստ իւր կարողութեան, յօժարաքիւ փութայ գրամական օդութիւն մի մատուցանելու, յայնժամ պիտի ապացուցուի թէ նորընափիր Պատրիարքին՝ այսինքն Հայրիկին ցոյց տրուած համակրական սէրը անկեղծ և ձշմարիտ է և յայնժամ միայն ժողովուրդը պիտի կրնայ տեսնել իւր սպասած ազգային բարեկարգութեանց դործադրութիւնը, իսկ եթէ ընդհակառակին՝ գրամական օդնութիւն չկրնալով կամ չուզելով ընել, իւր մեծամեծ պահանջմունքը յառաջ քշելու ըլլայ, միենոյն անկանոն և տարտամվիճակը պիտի շարունակուի միշտ ազդին մէջ, և նորընտիր որբազան Պատրիարքը միայն իւր Հայրիկի տիտղոսովը իւր նախորդներէն աւելի բան մի պիտի չկրնայ ընել : Հետեւ աբար ցաւօք սրտի պիտի ստիւդուի ամենալավ . տէր Արիստակէս տեղապահ սրբազնին օրինակին հետեւով իւր հրաժարականը տալ: Քանզի հրաժարեալ տեղապահ սրբազնն ալ ոչ նուալ սիրելի եղած էր մայրաքաղաքիս ժողովրդեան, անոր խօսքը առաւելապէս 'ի դորձ գնելով քանթէ ազգային վարչութեան խորհուրդները :

“Եսրընտիր Պատրիարքին դալուստը՝ ըստ երեւմանց, քիչ մը պիտի երկարի, և այս պատճառաւ ազգային խառն ձաղովը առժամանակիւայ տեղապահի մը հարկաւորութիւնը զդալով, այս պաշտօնը յանձնեց պատրիարքական Փոխանորդ գերա. աէլ կարապետ ծայրագոյն վարդապետին :

Այսու ամենայնիւ կըլսնմք թէ Բարձրադոյն Դուշ
ո՞ւ իւր կողմանէ հեռազ ըութեամբ ծանուցնր է ա-
մենապատիւ Խրիմեան Պատրիարքին ողջօր յառաջ
փութայ կ. Պոլիս գալու . հետեւաբար ազգին կող-

մանէ յուղաբկուելի հրաւիրակներն ալ փոխանակ՝ ի
Այուշ երթաւու, ուսկից «Ի» Արքապնութիր արդէն

— Ութ եպիսկոպոսաց՝ Ա. Պօլիսէն Ս. Խջմբածնի
վեհած. կաթողիկոսին քաշած հեռացիրը և Աեպ-
տեմբերի 4ին զումարուած երեսչոխանական ժողո-
վոյն մէկ մասին նոյն հեռագրին հեղինակները դա-
տապարտելը՝ դժբաղդաբար ազգային ծանր երկպա-
ռակութեան և սաստիկ վիճաբանութեանց պատճառ
եղած են. զորս հայերէն լրացիրները երկարորէն
կըպատմն հանդերձ զանազան խորհրդածութեամբք-
դուցէ նոր Պատրիարքին նոր լէջ մի պէտք էր. զոր
հայրական սիրով և խաղաղասիրութեամբ կարդա-
դրելով, նոր փառաւորութիւն մի սաանայ : Զիարդ-
ել իշէ, Երկպառակութեան առարկայ եղած խնդիրը՝
՚ի սկզբան կարծուածէն աւելի ծանր կերևի. քանզի
ութ եպիսկոպոսաց կուսակիցները կըպնդեն թէ քա-
նի մը տարիէ 'ի վեր՝ աղջայնոյ ումանց կողմանէ
դաշտնի մեքենայութիւններ կընիւթուին որպէսզի
Եպիսկոպոյն առաջնութեան պատիւը և ազգային
ընդհանուր կաթողիկոսութեան իրաւունքը Ս. Խջ-
մբածնէն վերցնելով առայժմ 'ի Աիս փոխարքեն,
յորմէ յետ սակաւ ժամանակի Ա. Պօլիս փոխարքե-
լու միտք ունին եղեր, և այս պատճառաւ խարդաւա-
նանք ընելով խնդիրը կերպարանափոխ ըրեր են կը
ունին : Իսկ այս կուսակիցութեան հակառակորդները
կըսեն թէ խարդաւանանքը և խնդրոյն կերպարանա-
փոխութիւնը ութ եահսկոպոսաց խոմանէ եռուծ է :

Մինչդեռ երկպառակութիւնը այս վիճակին մէջ լըգտնուեր, վեհա՛ կաթուղիկոսէն պատասխան մի հասաւ, զզր՝ Կոցին Արբազնութիւնքը յաղթական երպիւ մը փութացին Այսուղը-Թէին մէջ հրատարակելու համար հեռ հետեւ կամակաւ :

Ի Կ. Պօլիս, 17 Աւագուստի 4869 :
... Եմբաղիր,
Ահասփառ Հայրապետն ամենայն Հայոց բարեհամեն
աւ պատուել զմել իւր պատկառելի Պատասխանովը,
որոյ ճիշդ թարգմանութիւնը սկարտ անձանց կը համաւ-
իմք, ըստ բարձր հրամանի Նորուն վեհափառութեան,
աղջորդել բարեպաշտ հասարակութեան ձեր պատուա-

